

Lekarze białostoccy

w okresach: międzywojennym i powojennym

Jadwiga Tomaszewicz-Hofman (1906 – 1980)

Urodziła się 20 czerwca 1906 roku w Wilnie. Ojciec Antoni był rolnikiem, prowadził niedaleko Wilna gospodarstwo rolne. Matka Maria wywodziła się z rodu Duninów. Jadwiga była jedynym dzieckiem tego małżeństwa. Szkoły podstawową i średnią oraz studia ukończyła w Wilnie. Dyplom doktora wszech nauk lekarskich otrzymała 5 grudnia 1931 r. (nr dyplomu 489), po pięciu latach nauki na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Stefana Batorego.

Po ukończeniu studiów przyjechała na Podlasie, gdzie została zatrudniona w Ośrodku Zdrowia we wsi Nurzec, w powiecie bielsko-podlaskim. W 1934 roku przeniosła się do Białegostoku i podjęła pracę w Szpitalu Miejskim (PCK) przy ul. Warszawskiej 29.

W sierpniu 1937 roku wyszła za mąż za Tadeusza Hofmana, a rok później urodziła syna Jerzego. Wobec groźby nadciągającej wojny oddała go pod opiekę dziadków mieszkających w Wilnie.

We wrześniu 1939 roku mąż dr Jadwigi Tomaszewicz-Hofman, podporucznik piechoty, został wysłany na Wschód. Tam trafił do niewoli. Po ucieczce z obozu zamieszkał z synem u rodziny żony. Dopiero w roku 1946 w ramach repatriacji obaj wrócili do Białegostoku i wówczas cała rodzina zamieszkała przy ul. Wróbla.

Po wojnie Jadwiga ponownie podjęła pracę w Szpitalu Miejskim, gdzie powierzono jej stanowisko ordynatora oddziału chorób wewnętrznych. W 1947 roku urodziła córkę Annę.

W 1954 roku, gdy wraz z powołaniem cztery lata wcześniej Akademii

fot. z archiwum rodziny

Białystok 1955 r. Od lewej: Jerzy Hofman, Anna Hofman, Jadwiga Tomaszewicz-Hofman, Tadeusz Hofman.

Medycznej powstawały w Białymstoku nowe kliniki i zakłady, dr Tomaszewicz objęła stanowisko asystenta w I Klinice Chorób Wewnętrznych. Doświadczenie zawodowe zdobywała najpierw pod opieką docenta W. Zahniewicza, a później profesora M. Tulczyńskiego. Po jego odejściu w 1957 roku, przeszła do pracy w II Klinice Chorób Wewnętrznych, którą kierował profesor J. Chlebowski.

W 1963 roku rozpoczęła pracę na Oddziale Wewnętrznym Szpitala Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Białymstoku. Równocześnie specjalizowała się z radiologii, a po zdaniu egzaminu specjalizacyjnego, dodatkowo zatrudniła się jako radiolog w kolejowej służbie zdrowia.

Odejście na emeryturę w roku 1971 nie zakończyło jej kariery zawodowej. Jeszcze przez kilka kolejnych lat leczyła

dzieci. Pracowała w szkole, w pobliżu swojego miejsca zamieszkania.

Doktor Jadwiga Tomaszewicz-Hofman bardzo lubiła swój zawód. Przez całe życie zawodowe była oddana bez reszty pacjentom i współpracownikom. Swoim doświadczeniem chętnie dzieliła się z młodszymi kolegami.

Postępująca choroba nie pozwoliła jej na kontynuację pracy. Zmarła 8 grudnia 1980 roku. Pochowana jest na cmentarzu św. Rocha w Białymstoku.

Mieczysław Sopek

Dr n. med., były wieloletni pracownik Zakładu Anatomii Prawidłowej Człowieka UMB.

Magdalena Szkudlarek

Dr n. med., adiunkt Zakładu Anatomii Prawidłowej Człowieka UMB.

Autorzy tekstu dziękują prof. Jerzemu Hofmanowi za udostępnienie biogramu Matki.